

Endvidere vil den omstændighed, at *en dansk kvinde indgår ægteskab med en udlænding*, ikke længere kunne medføre, at hun derved mister indfødsretten, selvom hun ved ægteskabet erhverver statsborgerret i mandens hjemland og flytter ud af riget. Til fortabelse kræves, at kvinden udtrykkelig samtykker i, at hun får en fremmed statsborgerret.

§ 8. Den, der er *født i udlandet og aldrig har boet her i riget* og ej heller har opholdt sig her under forhold, der tyder på samhørighed med Danmark, *taber sin danske indfødsret ved det fyldte 22. år*. Det kan dog efter ansøgning, indgivet inden dette tidspunkt, ved kongelig resolution tilledes, at indfødsretten bevares.

Taber nogen sin indfødsret efter denne paragraf, taber også hans barn indfødsretten, hvis det har erhvervet den gennem ham.

§ 9. Den, som er eller ønsker at blive fremmed statsborger, kan ved kongelig resolution *løses fra sit statsborgerlige forhold til Danmark*. Løsningen sker i det sidste tilfælde på betingelse af, at ansøgeren inden en vis frist bliver statsborger i et andet land.

§ 10. Kongen kan efter overenskomst med *Finland, Island, Norge og Sverige* fastsætte, at en eller flere af bebyggelserne under A—C skal finde anvendelse. Udtrykket *aftaleland* i denne paragraf omfatter den eller de stater, med hvilke sådan overenskomst er sluttet.

A.

Ved anvendelsen af § 1, stk. 1, nr. 2, og § 3 ligestilles fødsel i aftaleland med fødsel her i riget.

Ved anvendelsen af §§ 3 og 4 ligestilles bopæl i aftaleland indtil det fyldte 12. år med bopæl her i riget.

B.

Statsborger i aftaleland, som

1. har erhvervet statsborgerret på anden måde end ved naturalisation,
2. er fyldt 21, men ikke 60 år,
3. har haft fast bopæl her i riget i de sidste 10 år og